

29. března 202; 5. postní neděle – Judica (Bože, zjednej mi právo! Žalm 43,1)

Introit

Zjednej mi právo, Bože, buď mým obhájcem před bezbožným národem, zachraň mě před lstivým a podlým člověkem! (Žalm 43)

1. čtení

16 Jakmile tvá slova přišla, ihned jsem je sněd, tvá slova mě potěšila, vnesla radost do srdce. Hospodine, Bože zástupů, patřím přece tobě! 17 Nesedávám s těmi, kdo se veselí, neoslavuji s nimi. Sedím sám, protože jsi na mě ruku položil a naplnil mě nevolí. 18 Proč má bolest nikdy nekončí, proč se má hrozná rána nechce zahojit? Stal ses mi zdrojem zklamání – copak jsi potok bez vody? 19 Nuže, toto praví Hospodin: „Pokud se obrátíš, já tě obnovím, abys stál přede mnou jako můj služebník. Budeš-li rozlišovat mezi vzácným a bezcenným, budeš mými ústy. Ať se oni obrátí k tobě, ty se neobracej k nim. 20 Postavil jsem tě proti tomuto lidu jako pevnou bronzovou hradbu. Budou proti tobě bojovat, ale nepřemohou tě – vždyť já jsem s tebou, abych tě zachraňoval a vysvobozoval, praví Hospodin.

(Jeremjáš 15,16-20)

2. čtení

45 Blaze té, která uvěřila, neboť se naplní, co jí Hospodin slíbil.“ 46 Marie na to řekla: „Má duše velebí Hospodina 47 a můj duch jásá v Bohu, mém Spasiteli, 48 neboť si všiml ponížení své služebnice. Hle, od nynějška všechna pokolení budou vyprávět o mé blaženosti, 49 neboť mi učinil veliké věci Ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté 50 a jeho milosrdenství k těm, kdo jej ctí, trvá od pokolení do pokolení. 51 Svou paží dokázal moc, rozehnal ty, kdo mají v srdci pyšné myšlenky. 52 Mocné svrhl z trůnů a ponížené povýšil. 53 Hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. 54 Ujal se Izraele, svého služebníka; pamatoval na milosrdenství – 55 jak zaslíbil našim otcům – vůči Abrahamovi a jeho semeni až navěky.“

(Lukáš 1,45-55)

Sestry a bratři, dnes je již pátá postní neděle a příští neděli máme již Květnou neděli. Za čtrnáct dní budeme slavit Velikonoce. Jsem toho názoru, že ke křesťanské víře patří neodmyslitelně společenství druhých lidí v kostele, v modlitebně, ve sboru. Víra bez společenství druhých lidí v církvi je polovičatá, je sobecká. Chápu, že jsme různí lidé a ti druzí nás mohou i pěkně štvát. Líbí se mi jedna anekdota o tom, jak Blumenfeld potká Kohna a říká „Kohn, proč už nechodíte do synagogy?“ Kohn na to řekne „Ale Blumenfeld, synagoga je plná pokrytců.“ Blumenfeld odvětí „Ale Kohn, pro jednoho navíc se tam ještě místo najde.“

Tématem dnešní neděle Judica je poslušnost. Četl jsem, že na cestě ke kříži poznáváme poslušnost, se kterou Ježíš snášel trpělivě všechnu potupu ze strany druhých. A pokud bychom chtěli vznést nárok na místo po Ježíšově boku, tak se od nás požaduje stejná poslušnost. Ale kdo z nás je schopný takové poslušnosti? Nikdo. Proto jsme vděční, že Ježíš nás posvětil skrze svoji poslušnost.

Poslušnost, trpělivost, patří ke křesťanské víře, k životu věřícího člověka. Trpělivost vyžaduje i naše dnešní situace. Už čtrnáct dnů se nás plně dotýkají mnohá omezení způsobená současnou pandemií. Už po třetí se nesetkáváme v kostelích a modlitebnách, ale zůstáváme doma před televizemi, počítači nebo tak sami se sebou. Zažíváme skutečný půst od našeho běžného života, velkého shonu, nákupů mnoha věcí. Zažíváme půst i od vzájemného setkávání. Naopak jsme přehlčeni jednostrannými zprávami o pandemii, možných ekonomických následcích. Jsme upozorňováni, že svět se změní po pandemii. A jednou z možností, jak dnešní situaci zvládnout, je objevit poslušnost s trpělivostí. Říkáme si, že to nebude trvat dlouho. Říkáme si, že přijde léto a bude po všem. Utěšujeme se mnohými dalšími věcmi. Něco se potvrdí, něco zmizí jako pára nad hrncem. Těžko říci, jak to bude, nevíme, jestli běžíme krátkou vzdálenost do 10 km, nebo už běžíme všichni maratón. Škoda, že jsme nikdy netrénovali na maratón, je to dlouhá a náročná trať. Musíte umět dobře rozložit své síly, potřebujete také dost tekutin a energie. Též je dobré mít nějakého vodiče, někoho kdo běží s vámi a udává tempo, aby se nezkušený běžec brzo neunavil a neodpadl předčasně. Takovými vodiči nám mohou být i bibliční svědkové včetně Marie. Marie prokázala obrovskou odvahu a poslušnost, když přijala úkol jako svobodná žena vynosit a porodit Syna Božího. Spolehla se, že jenom Bůh se ujímá ponížených a těch posledních. Bůh je ten, kdo vládne světu a má poslední slovo, má také moc svrhnout z trůnu mocné a vyvýšit ponížené.

Hospodin je ten, který nás zve k odvaze žít i v dnešní době beze strachu o sebe. Jsme vyzváni k životu plného naděje, lásky, solidarity. Nemáme se uzavírat do svých domovů, schovávat se pod své roušky a zapomínat na trpící v Sýrii, v Africe a kdekoliv jindy. Pokud se my lidé budeme snažit upozadit svoji sobeckost a touhu rychle zbohatnou na úkor druhých, tak se nemusíme bát ani o ekonomiku. Mnohé je vždy o našem postoji k druhému člověku.

Sestry a bratři učme se každý den být Ježíšovými učedníky, kteří mají sice strach a obavu, ale také mají obrovskou touhu a potřebu naslouchat Ježíši. Učedníci nebyli dokonalí jako nejsme dokonalí my, a dokázali zapřít i svého i trpícího Krista, ale dokázali být svědky Kristovými i se všemi následky. Mějme víru v Boha i v člověka.

Amen

3. čtení

8 Ti, kdo žijí v těle, se tedy Bohu líbit nemohou. 9 Přebývá-li však ve vás Boží Duch, pak nežijete v těle, ale v Duchu. Kdo nemá Kristova Ducha, ten není jeho. 10 Je-li Kristus ve vás, pak je sice tělo kvůli hříchu mrtvé, ale duch žije díky spravedlnosti. 11 Přebývá-li ve vás Duch

Toho, který vzkřísil Ježíše z mrtvých, pak Ten, který vzkřísil z mrtvých Krista, obživí i vaše smrtelná těla svým Duchem, který ve vás přebývá.

(Římanům 8,8-11)

Požehnání

24 ,Hospodin tě požehná a ochrání tě, 25 Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv, 26 Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.‘

(Numeri 6,24-26)